

1. Wij hoor - den, Heer, met ei - gen o - ren,
 2. U bent, o God en Heer, mijn ko - ning,
 3. Maar nu hebt U ons toch ver - sto - ten,
 4. Wij zijn een smaad voor on - ze bu - ren
 5. Dit al - les is ons we - der - va - ren.
 6. Zie, had - den wij in on - ze no - den
 7. Word wak - ker, Heer, zou U nu sla - pen?

2

wat U ge - daan hebt lang te - vo - ren;
 help nu uw volk van - uit uw wo - ning!
 ver - strooid, met schan - de o - ver - go - ten;
 en moe - ten al hun hoon ver - du - ren:
 Wij ble - ven uw ver - bond be - wa - ren.
 de hand ge - strekt tot vreem - de go - den,
 U was voor - heen ons schild en wa - pen.

3

U gaf de vaa - d'ren 't hei - lig land,
 Met U slaan wij de vij - and neer,
 U trok niet met ons le - ger uit,
 zij schud - den o - ver ons het hoofd,
 Geen af - val heeft ons hart be - koord
 dan had God, die ons kent en keurt,
 Waar - om ver - bergt U uw ge - laat,

4

U - zelf hebt hen daar in ge - plant.
 wij strij - den in uw naam, o Heer.
 maar gaf ons sma - de - lijk ten buit.
 ons volk is van zijn eer be - roofd.
 en on - ze voet is niet ont - spoord.
 die af - val van zijn volk be - speurd.
 zo - dat ons leed uw oog ont - gaat?

5

't Was niet hun zwaard, 't was niet hun kracht,
 Geen boog en zwaard heeft ons be - vrijd,
 Een spot - prijs was voor U de som;
 Van schaam - te gloeit ons aan - ge - zicht.
 Noch - tans hebt U ons af - ge - mat
 Als slacht - vee wor - den wij ge - dood
 Zie ons in 't stof ter - neer - ge - drukt;

6

het was uw arm, uw liefd', uw macht.
 maar U ging voor ons in de strijd.
 uw volk ver - kocht aan 't hei - den - dom.
 Hoor, waar men ons nu van be - ticht.
 en deed ons gaan op dood' - lijk pad.
 om on - ze trouw in de - ze nood.
 be - vrijd ons die zo zijn ver - drukt.